

[Birgith Mogensen]

reforhandling, som formentlig andrager ca. 5 mia kr. på årsbasis.

Med hensyn til de tragedier og den menneskelige elendighed, der følger i ungdomsnarkomaniens kølvand, vil jeg ved denne lejlighed ikke gå i detaljer. De sidste måneders heftige debat i presse, radio og TV har på dette område tilført Danmarks befolkning værdifulde oplysninger. Sagt på en anden måde: Flere og flere ved mere og mere om ungdomsnarkosituationen – og dette er meget vigtigt.

For 17–18 år siden fik jeg selv ungdomsnarkomanien på nært hold. Det skabte en interesse, som har holdt sig siden.

Jeg husker, at jeg sagde til mig selv: »Vi må kunne tage ondet ved dets rod. Det må være løsningen!« Vi må internationalt kunne kontrollere valmuedyrkningens omfang samt fabrikation, forædling og handel med narkotika. I dag ved jeg – og mange med mig –, at det hverken var eller er start- eller slutløsning.

Det er jo nemt at være bagklog, men enhver kunne – og kan – jo sige sig selv, at når heroin kan afsættes til en højere pris end guld, så vil profitdrivkraften altid finde nye produktions- og handelsveje.

I sidste instans vil det være forbrydere, som dirigerer denne tingenes tilstand og disse bevægelser – og dér står vi nu.

FNs organisation UNFDAC har præsteret en beundringsværdig teknisk og økonomisk indsats for at formå valmuebønderne i »Den gyldne Trekant« samt Bolivia, Columbia og Pakistan m. fl. lande til at dyrke andre afgrøder i stedet for narkotikaplanter. Desværre må vi erkende, at resultaterne indtil dato er meget skuffende. Kun i Mexico og en lille del af det nordlige Thailand er det til en vis grad lykkedes.

Men som et medlem af FNs narkotikakommission sagde: Når flere af disse valmuelandes regerings- og myndighedsmedlemmer personligt er profitinteresserede i valmuedyrkning og den videre vej – ja, så er opgaven på forhånd umuliggjort.

Faktum er og bliver: så længe heroin betales med en højere grampris end guld, så er narkotikakontrol ad den vej ren utopi.

Hvad gør vi så for at stoppe indsmugling af hårde stoffer? Vi har et dygtigt narkopoliti, hvis samarbejde – også på internationalt plan – giver gode resultater.

I året 1980 har dansk narkopoliti beslaglagt større mængder narkotika end nogen sinde før. Til trods for disse store fangster mener politiets ledere dog, at det højst er 5 pct. af landets illegale narkotikaforbrug, man får fat i.

CD betragter alligevel narkotikapolitiets indsats som værende meget vigtig.

For det første virker narkopolitiets arbejde og tilstedeværelse rent præventivt. Hverken bagmænd – importører – kurerer eller forhandlere kan bare »spille fandango«, som det passer dem. De løber ustandselig en risiko for afsløring af deres forbryderiske virksomhed. Men det er CDs overbevisning, at narkopolitiet bliver langt mere effektivt, såfremt vi opfylder dets ønske om udvidede opklaringsbeføjelser. F. eks. bør det være obligatorisk, at personer, breve og vareforsendelser, der ankommer til Danmark fra de kendte narkotikalande og -handelscentre, bliver kontrolleret langt mere »nærgående« end hidtil. Ubegrænset telefonaflytningsret bør også være en selvfølge, ligesom paskontrol fra samme områder bør være obligatorisk.

Kort sagt: narkopolitiet må kunne »gå til sagen« så hurtigt, at fuglene ikke for længst er fløjet. En mandskabsudvidelse er også hårdt tiltrængt.

CD mener, at man snarest muligt bør opfylde de fleste af narkopolitiets funktionsønsker. Uanset hvad det koster i kroner, vil beløbet komme mere end hundredfold igen. Naturligvis ved vi alle, at uanset hvor godt narkopolitiet kan komme til at fungere, så vil der alligevel smutte masser af illegalt stof igennem fangstnettets masker. Narkotika-indsmugling vil fortsat florere. Dets transportveje er til dels uransagelige, fordi uhyggeligt store fortjenester får selv intelligente forbrydere til at løbe en risiko for opdagelse.

Som sagt må vi erkende, at store mængder narkotika havner på det danske illegale detailmarked. Hvordan kan vi nedsætte efterspørgslen og på den måde gøre »dødens købmænd« arbejdsløse?

En af de tilgængelige veje hedder: forebyggelse af ungdomsnarkobrug.

I denne forbindelse tænker CD på de børn og unge, som endnu ikke har stiftet bekendtskab med hårde narkostoffer. Men jeg tænker også på de unge, som har forsøgt sig med hash – én eller flere gange. Det er nem-